

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
for, at en ganske tilsvarende Opfattelse af Aftalen haves af det tyske „Reichsrundfunk“.

Sluttelig vil jeg gerne sige i Anledning af den Sammenligning, som det ærede Medlem Hr. Bindslev drog mellem en Ungdomsfest, der skal transmitteres — hører jeg — fra Aarhus, og Nægtelsen af Transmission af Festgudstjenesten i Haderslev, at det forekommer mig, at de Kriterier, man maa anvende paa de to Forhold, er saa forskellige, at man uvilkaarlig kommer til at mindes den gamle Sammenligning: Hvad er højest, et Poppeltræ eller et Tordenskrald?

Justitsministeren (Zahle): I Anledning af de til mig rettede Forespørgsler maa jeg sige, at jeg ikke kan føje noget nyt til, hvad der allerede er Offentligheden bekendt. Det er Offentligheden bekendt, at jeg har tilskrevet min højtærede Kollega Trafikministeren et Brev, hvori jeg har anmodet om, at det Foredrag, som jeg havde erfaret skulde afholdes angaaende Fængselsvæsenet, ikke blev afholdt, før Justitsministeriet var blevet bekendt med dets Indhold, og henstillede, at man i det hele taget fra Radiofonis Side viste det Hensyn at forelægge Foredrag vedrørende Fængselsvæsenet for Fængselsdirektøren, inden de blev afholdt.

Det er ikke, fordi jeg er Ven af Censur; jeg er tværtimod i høj Grad Fjende af Censur. Jeg har været vant til at tale frit selv uden nogen Kontrol fra anden Side end Loven, saa jeg skal ikke nægte, at da jeg en Gang modtog en Henvendelse fra Radioraadet om at holde et Foredrag og indsende dette Foredrag i Forvejen til Censurering, følte jeg det som en Krænkelse. Jeg vilde ikke holde noget Foredrag paa de Vilkaar, og det vil jeg heller ikke gøre senere.

Jeg er altsaa ikke nogen Ven af Censur, men jeg har den Opfattelse, at i Fængselsvæsenet gør der sig et særligt Forhold gældende. Jeg mener, at naar Samfundet spørger en Del Mennesker ude fra Samliv med andre og sætter dem i Fængsel, saa bør man ogsaa beskytte dem mod, at de ved offentlig Omtale paa nogen Maade generes, og derfor synes jeg, at der kunde være nogen Mening i, at man viste det Hensyn at forelægge Fore-

drag vedrørende dette specielle Emne, Fængselsvæsenet, for Fængselsdirektøren.

Overensstemmende med denne min Anskuelse paa dette særlige Omraade tilskrev jeg min Kollega Trafikministeren, og da han svarede mig i en Samtale, der virkelig som sædvanlig var venskabelig, overensstemmende med, hvad han her har fremsat, frafaldt jeg min Anmodning om at faa dette Foredrag forelagt Fængselsdirektøren.

Maa jeg blot tilføje i Anledning af det, som det ærede Medlem Hr. Kyed citerede fra „Berlingske Tidende“, at naar jeg har udtalt, at jeg ikke kan tvinge Programudvalget, saa er min rette Opfattelse den, at jeg hverken kan eller vil tvinge Programudvalget. Programudvalget maa kunne tage det Hensyn, som det selv finder rigtigt, til den Tanke, som er udtrykt i den Skrivelse, jeg sendte min ærede Kollega Trafikministeren, og jeg lever i den Forventning, eller man kan sige i den lyse Forhaabning, at Programudvalget maaske een Gang gjort opmærksom paa dette Forhold vil finde det rigtigt senere, hvis der rejser sig Spørgsmaal om at lade holde Foredrag om, hvad der foregaar indenfor Fængselet, paa eget Initiativ at forelægge dette for Fængselsdirektøren.

Ved det Foredrag, der er holdt, er der jo ingen Skade sket, saa der er meget lidt paa Færde her. Jeg haaber, hvis det ærede Medlem Hr. Kyed en anden Gang skulde vise mig den ekstraordinære Opmærksomhed flere Dage i Forvejen at anmode mig om at være til Stede ved en bestemt Forhandling her i Tinget, at det da maa være en Forhandling af en noget dybere Betydning end den, der er for i Dag.

Rager: Da dette Lovforslag var til første Behandling her i Salen, havde jeg forstaaet, at man i og for sig fra de forskellige Sider var enig om, at det Lovforslag, som Ministeren havde forelagt, vilde gaa igennem uden Ændringer, og deri maa ses Grunden til, at jeg ikke sagde til i Tide og siden holdt Mund. Jeg havde forstaaet, at man ikke fra nogen Side vilde gøre Attention paa det Lovforslag, Ministeren havde forelagt, og jeg vilde derfor ikke bryde Enigheden. Jeg havde tænkt mig, naar saa Lovfor-